

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1986-1987

10 JUNI 1987

ONTWERP VAN DECREET

**houdende oprichting van een Vlaamse Huisvestingsmaatschappij
en van een Vlaamse Landmaatschappij en tot instelling van een
Vlaamse Concertatiecommissie voor de sociale huisvesting**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Huisvesting en Stadsvernieuwing
uitgebracht door de heer J. De Seranno**

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor de Huisvesting en Stadsvernieuwing heeft 6 vergaderingen besteed aan de bespreking en goedkeuring van het voorliggend ontwerp van decreet.

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : De heer R. Van Rompaey

Vaste leden : de heren J. De Roo, J. De Seranno, C. Marchand; mevrouw M. Panneels-Van Baelen, de heren A. Vanhaverbeke, R. Van Rompaey ;

de heren H. Adriaensens, H. De Loor, G. Mommerency, A. Op 't Eynde ;

de heren E. Flamant, G. Sprockeels, W. Taelman ;

de heren O. Meyntjens, J.-P. Pillaert.

Plaatsvervangers :

de heren G. Beerden, J. Dupré, L. Kelchtermans, M. Olivier, Y. Ottenbourgh, E. Vankeirsbilck ;

de heren A. Bogaerts, V. Peuskens, M. Schoeters, J. Van Elewyck ;

de heren J. Laverge, L. Van de Velde, A. Vreven ;

mevrouw N. Maes, de heer O. Van Ooteghem.

Zie :

201 (1986-1987)

— Nr. 1 : Ontwerp van decreet

— Nr. 2 : Amendementen

Eén van deze vergaderingen werd in beslag genomen door een tweede lezing over de geamendeerde artikelen. In de laatste vergadering werd het verslag goedgekeurd.

1. Inleidende uiteenzetting van de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting

De Gemeenschapsminister wijst de Commissie erop dat, in uitvoering van de wet van 28 december 1984 tot afschaffing of herstructurering van sommige instellingen van openbaar nut, onder meer voor het Nationaal Instituut voor de Huisvesting, de Nationale Huisvestingsmaatschappij en de Nationale Landmaatschappij, eigen structuren dienen te worden uitgewerkt voor het Vlaamse Gewest, met het oog op het huisvestingsbeleid en het landinrichtingsbeleid.

Het ontwerp van decreet bevat de oprichting van twee maatschappijen, de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en de Vlaamse Landmaatschappij, die voor het Vlaamse Gewest respectievelijk de opdrachten van de Nationale Huisvestingsmaatschappij en de Nationale Landmaatschappij verder zullen uitvoeren.

De Gemeenschapsminister verklaart dat aan de indiening van het ontwerp zeer veel overleg met de diverse betrokken instanties is voorafgegaan. Uiteindelijk werd geopteerd voor een overgangsformule.

De beide geregionaliseerde maatschappijen worden opgericht voor een beperkte tijdsduur, namelijk tot 31 december 1988. Inmiddels verzekeren zij de continuïteit in de werking van de bestaande maatschappijen. Zij nemen er eveneens de taken, het personeel, de rechten en de verplichtingen van over. De oprichting van deze twee opvangmaatschappijen houdt geen optie voor de toekomst in.

Een eveneens door het ontwerp van decreet op te richten Vlaamse Concertatiecommissie zal de definitieve structuren voor huisvestings- en landinrichtingsbeleid voorbereiden.

Inmiddels zal de Concertatiecommissie de Vlaamse Executieve adviseren nopens de coördinatie van de werking en de activiteiten van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en de Vlaamse Landmaatschappij.

Om het overleg tussen de beide maatschappijen optimaal te laten verlopen wordt bij de samenstelling van de Concertatiecommissie voorzien dat die leden die zitting hebben in de beide Raden van Bestuur van de VHM en de VLM ook zetelen in de Concertatiecommissie.

De Gemeenschapsminister verklaart dat de taak van de Concertatiecommissie voor alle leden een uitdaging is. Het is trouwens ook de opdracht van deze commissie te onderzoeken op welke wijze de instrumenten van de huisvesting en de landinrichting in het Vlaamse Gewest op de meest harmonische wijze kunnen gestructureerd worden.

In de tekst van het ontwerp van decreet werd rekening gehouden met de adviezen van de Raad van State en van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen.

Tot slot van zijn uiteenzetting raakt de Gemeenschapsminister het probleem van de schulden van het verleden inzake de sociale huisvesting aan.

Tussen de Regering, de Vlaamse Executieve, de Waalse Executieve en de Executieve van het Brusselse Gewest werd

een overeenkomst bereikt betreffende de regeling van de schulden van het verleden en de ermede verband houdende lasten inzake sociale huisvesting. Het bij koninklijk besluit van 31 maart 1987 opgericht Amortisatiefonds zal instaan voor de aanzuivering van de schulden en lasten. Het ressorteert onder de bevoegdheid van de Minister van Financiën.

Voor het bepalen van het definitief aandeel van elk Gewest in deze schulden werden door de Minister van Financiën vereffenaars aangesteld. Dit heeft de Gemeenschapsminister niet belet om op zijn beurt een audit in de NHM en de NLM te bevelen, zodat hij over eigen gegevens kan beschikken met betrekking tot de omvang van de schuldenlast voor rekening van het Vlaams Gewest. De Concertatiecommissie zal op de hoogte gehouden worden van het verloop van deze werkzaamheden.

II. Algemene bespreking

1. Proceduredebat

Bij wijze van inleiding stelt een lid dat naar zijn oordeel de Gemeenschapsminister het ontwerp van decreet ten onrechte als een louter technisch ontwerp laat doorgaan. Indien dit zo was dan had men wellicht de in de Regeringsverklaring vooropgestelde datum van 1 juli 1986 voor de indiening van het ontwerp van decreet kunnen honoreren. Zijns inziens is het regionaliseren van het huisvestingsbeleid binnen de thans bestaande structuren een politieke beslissing. Door de vertraging van ongeveer één jaar op het geplande tijdschema rest de Concertatiecommissie slechts één jaar om haar belangrijk beleidsvoorbereidend werk te doen en hierover verslag uit te brengen. Er is al teveel tijd verloren gegaan.

Sommige leden zijn van mening dat het nuttig zou zijn, alvorens het ontwerp van decreet ten gronde te bespreken, eerst de voorzitters, of hun afgevaardigden en de directeurs-generaal van de NMH en de NLM rechtstreeks in de Commissie te horen. Zij zijn best geplaatst om de Commissie in te lichten over de werking, activiteiten en middelen van de beide maatschappijen. Zij kunnen dan ook hun zienswijze te kennen geven betreffende de ontworpen overgangsformule en de al of niet-wenselijkheid van een eventuele fusie en de financiële repercussies ervan.

Andere leden verwerpen de suggestie om een hearing te houden met de verantwoordelijken van NMH en NLM. Uiteindelijk zijn de Vlaamse Executieve en de Gemeenschapsminister verantwoordelijk voor het te voeren huisvestingsbeleid. Indien het ontwerp reeds de definitieve structuren inzake het huisvestings- en landinrichtingsbeleid zou bevatten, zou een hearing wel nuttig zijn. Nu men slechts de voorlopige overgangsstructuren creëert en een voorbereidende opdracht geeft aan de Concertatiecommissie wordt een hoorzitting overbodig geacht.

Een voorstander van de hoorzitting voert daarentegen aan dat, zelfs indien de structuren slechts voorlopig worden vastgelegd, men toch een zicht moet hebben op de uiteindelijke richting die men met de definitieve structuren uitgaat. Zal men zoals vroeger aangekondigd één enkele maatschappij creëren of niet ? Het mag niet zo zijn dat de twee maatschappijen voorlopig definitief zouden opgericht blijven. Verschillende leden hebben daar hun twijfels over. De Concertatiecommissie, wiens opdracht de facto beperkt is door het be-

voegdheidskader van de B.W.H.I. artikel 8 enerzijds, en door de jaarlijks gestemde kredieten voor NMH en NLM anderzijds, heeft uiteindelijk slechts een zeer beperkte adviesbevoegdheid, uitsluitend aan de Vlaamse Executieve. Deze Commissie zou overigens bij besluit van de Executieve kunnen worden opgericht. Voor een duidelijk inzicht in de problematiek is het horen van de top van NMH en NLM onontbeerlijk, zelfs al wordt in het ontwerp slechts een overgangsmaatregel voorgesteld.

De Gemeenschapsminister verklaart dat het oprichten van een opvangstructuur in het Vlaams Gewest dringend nodig is om tot de regionalisering van NMH en NLM te kunnen overgaan. Dit moet, in 't belang van de sociale huisvesting en van de landinrichting in het Vlaams Gewest, zo snel mogelijk gebeuren.

De Voorzitter stelt voor later ter voorbereiding van de definitieve structuren de leiding van VHM en VLM in de Commissie te horen.

Met zes stemmen tegen drie bij één onthouding verwerpt de Commissie het voorstel tot voorafgaandelijke hoorzitting. Het lid dat zich onthoudt, wijst enerzijds op het belang van een hearing, anderzijds wenst hij de behandeling van het ontwerp van decreet niet te vertragen.

2. Voorlopige structuur : VHM en VLM

Een lid wijst erop dat door het overnemen van de bestaande tweeledige structuur, VHM naast VLM, de concurrentie tussen beide maatschappijen in het verstrekken van goedkope woningen zal blijven bestaan. Ook de SERV stelde in zijn advies dat dringend werk moet worden gemaakt van het wegwerken van de bestaande anomalieën in de rentetarieven. Er is nood aan een coherente huisvestingspolitiek en met de voorlopige bestending van de bestaande toestand dreigt deze niet tot stand te komen.

Waarom is de Executieve er na al die tijd niet in geslaagd een definitieve structuur in het leven te roepen ? Ook de Concertatiecommissie zal er in de weinige tijd die haar nog rest niet in lukken een nieuwe structuur voor te stellen, is de overtuiging van een ander lid.

Een ander lid wil de mening van zijn collega's vertolken ten aanzien van de wijze waarop het huisvestingsbeleid dient te worden geregionaliseerd. De leidraad hierbij moet uiteindelijk resulteren in de oprichting van één enkele maatschappij. Hij betreurt dat het ontwerp van decreet slechts een overgangsstructuur bevat en dit dan nog met ongeveer een jaar vertraging. Volgens het Regeerakkoord diende het ontwerp reeds vóór juli 1986 te zijn ingediend. Wat zal het lot van deze voorlopige instellingen zijn na 1 januari 1989 ? Stuurt men aan op een fusie van beide maatschappijen of niet ? Heeft men het verschil in kostprijs berekend tussen twee voorlopige afzonderlijke maatschappijen en een enkele definitieve ?

Fusies van overheidsinstellingen leiden volgens een lid zelden of nooit tot versobering in de personeelskaders. Meestal worden in zulk geval immers bijkomende pyramiden geplaatst bovenop de hiërarchische gestructureerde personeelsformaties van de instellingen die worden samengevoegd. De fusie van beide maatschappijen met samenvoeging van personeel aangeworven volgens verschillende voorwaarden en met verschillend statuut zou volgens een lid gedurende nog vele jaren een nadelige invloed hebben op de arbeidsmotivering van de betrokken personeelsleden.

Een ander lid wijst erop dat de voorgestelde tijdelijke structuur een voor de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen aanvaardbare oplossing is.

De Gemeenschapsminister stelt vast dat veel opmerkingen, geformuleerd door de leden, in feite vooruitlopen op de werkzaamheden en de adviezen van de Concertatiecommissie. Haar opdracht wordt duidelijk omschreven in artikel 13. Precies die concertatie zal de richting van de definitieve structuren kunnen aangeven. Zij zal bijdragen tot de harmonisatie van de werkzaamheden van VMH en VLM. Mocht zij adviseren dat het voortbestaan van twee maatschappijen is aangewezen dan zal dit uiteraard zijn weerslag hebben op de toekomstige structuren.

De reden waarom de oorspronkelijk vooropgestelde datum voor de indiening van het ontwerp niet kon worden aangehouden ligt in het feit dat de Vlaamse Executieve meer tijd nodig had dan verwacht om adviezen in te winnen en om in diverse werkgroepen tot een consensus te komen.

Wat de opportuniteit van de twee opvangstructuren zelf betreft, verklaart de Gemeenschapsminister ervan overtuigd te zijn dat de continuïteit van de werking beter gewaarborgd is door de huidige tweeledige structuur, in elk geval in de overgangsperiode, te bewaren.

Een lid wijst erop dat de redenen die voor de wetgever in 1935 aanwezig waren om twee afzonderlijke huisvestingsmaatschappijen op te richten, thans nog steeds bestaan. De zorg voor en de promotie van de verwerving van een eigen woning voor minbegoeden in de landelijke streken was ook na de jongste wereldoorlog bij de opeenvolgende regeringen aanwezig. Het is aangewezen dat de Concertatiecommissie onderzoekt hoe aan deze zorg kan worden tegemoet gekomen.

Het argument dat de fusie van de Nationale Maatschappijen zou leiden tot nationalisering en tot besparingen wordt door een ander lid niet zo hoog aangeslagen. Zulk argument werd nu ruim 10 jaar geleden ook ingebracht bij de wet op de fusies van gemeenten. Ondertussen is bewezen dat die versmeltingen een zeer kostelijke operatie zijn geworden en het ook gebleven zijn. Grotere instellingen zijn volgens het lid geen waarborg voor een rationeler aanpak en uitvoering van het beleid dat door de Vlaamse Regering wordt beoogd. De in het ontwerp voorgestelde bezinningsperiode is daarom ten volle verantwoord. Het bereiken van eensgezindheid over de fusie van de huismaatschappijen wordt moeilijk, daar één der maatschappijen ook betrokken is bij de ruilverkaveling van landeigendommen.

Volgens een ander lid zijn er echter redenen om in de landelijke streken de huisvesting en het grondbeleid te combineren.

3. Concertatiecommissie

Een lid is van mening dat de Executieve de Vlaamse Concertatiecommissie kan oprichten bij besluit van de Executieve. Er rest haar alleszins nog maar weinig tijd om haar adviesopdracht uit te voeren. Overigens lijkt de samenstelling ervan niet zo goed bedacht op een adviesverlening ten behoeve van de Vlaamse Executieve. De meerderheid van de leden wordt immers door de Vlaamse Executieve aangeduid. Zodoende rapporteert de Executieve als het ware aan zichzelf. Verder waarschuwt hij voor een samenstelling waaruit de facto de hele oppositie zou zijn geweerd. Dit kan niet de bedoeling zijn van een „technisch” ontwerp van decreet. Het

lid vestigt de aandacht erop dat op dit ogenblik de tweede politieke formatie in Vlaanderen, de SP, niet vertegenwoordigd is in de beheersorganen van de NMH. Hij klaagt deze discriminatie aan. Hetzelfde lid acht de opdracht van de Concertatiecommissie, zoals omschreven in de memorie van toelichting, in ruime mate overbodig. Zij zou de Vlaamse Executieve adviseren over de definitieve bevoegdheden, taken en middelen van VHM en VLM. Dit kan niet helemaal de taak zijn van de Concertatiecommissie. De bevoegdheden inzake huisvesting liggen immers vast in artikel 6 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980. Ook de middelen worden elk jaar via de begroting ter beschikking gesteld. Uiteindelijk zou de Concertatiecommissie enkel een advies kunnen verstrekken over de taken van de twee maatschappijen. Hetzelfde lid is van mening dat veeleer de beheersorganen van beide maatschappijen de Executieve van advies kunnen dienen. In de in het ontwerp van decreet ontworpen constructie van de Concertatiecommissie zal de Vlaamse Executieve, en met haar bepaalde politieke strekkingen, te sterk vertegenwoordigd zijn.

Ook een ander lid heeft vragen over de zin en de taak van de Vlaamse Concertatiecommissie. Vooreerst lijkt de haar toegemeten tijd om de definitieve structuren voor te bereiden te kort. Verder verwijst hij naar het advies van de SERV waarin geoordeeld wordt dat er in Vlaanderen, naast de Concertatiecommissie, die bovendien maar een tijdelijke opdracht heeft, nood is aan een dienst die in de administratie voor de huisvesting dient geïntegreerd te worden en die volgens de SERV, gezien hun ervaring op dit terrein, onder meer kan bemand worden door het Vlaams personeel van het opgeheven Nationaal Instituut voor de Huisvesting.

De Gemeenschapsminister herhaalt dat men niet kan vooruitlopen op de werkzaamheden en de adviezen van de Concertatiecommissie waarvan de opdracht duidelijk omschreven is in artikel 13.

Op vraag van verschillende leden verklaart de Gemeenschapsminister zich bereid de verslagen van de Concertatiecommissie aan de Vlaamse Raad mede te delen.

De Gemeenschapsminister beklemtoont verder dat men bij de samenstelling van de Raden van Beheer uiteraard rekening zal houden met de verschillende geledingen van onze samenleving in het Vlaamse Gewest.

Dat de Concertatiecommissie bij besluit van de Executieve kan worden opgericht is inderdaad juist. De Gemeenschapsminister wijst erop dat de oprichting ervan bij decreet en met een beperkte duurtijd een garantie inhoudt dat de opvangstructuren tijdig zullen worden vervangen door definitieve.

Voor wat de door sommige leden en de SERV gesuggererde oprichting van een Dienst of een Instituut voor de Huisvesting betreft, is de Gemeenschapsminister van oordeel dat de hulp bij de beleidsvoorbereiding een taak is voor de Administratie voor Huisvesting zelf. Deze is op dit ogenblik belast met een studie naar de woonbehoeften.

Een lid vraagt wat de houding van de Gemeenschapsminister zal zijn indien de Concertatiecommissie zou constateren dat de fusie van de VHM en de VLM onmogelijk is.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat de adviezen aan de Executieve zullen worden overgemaakt. Zij zal deze dan beoordelen en zich ten nutte maken bij het uitwerken van een ontwerp met betrekking tot de definitieve structuur van de huisvestingsmaatschappijen.

Mocht de Concertatiecommissie tot het besluit komen dat

de bestaande toestand best behouden blijft, dan is dit volgens een lid een bevestiging van een jarenlange praktijk, aangepast aan de bestaande noden. De hoofdzorg is zo snel mogelijk klaar te zijn met die structuren, die na de opsplitsing van NMH en NLM, in het Vlaamse Gewest de verdere werking moeten waarborgen.

4. Regionalisering — Knelpunten

Een lid vraagt op welke basis men de activa en passiva van beide maatschappijen zal opsplitsen. Als belangrijk actief citeert hij de verzekeringsportefeuille van de NLM die de basis is van de gedeeltelijke autofinanciering van de activiteiten van de NLM.

Verder wordt gewezen op de moeilijkheid van de opsplitsing van de informatica, met name de computerprogramma's in beide maatschappijen.

Ook voor de hangende rechtsgedingen waarin NMH en NLM eiser of verweerder zijn zullen ongetwijfeld problemen rijzen. Zullen de VMH en de VLM de lasten van de gerechtelijke uitspraken in gedingen waarbij de NMH en NLM betrokken zijn zonder meer moeten op zich nemen ?

Voor wat de informatica betreft wijst de **Gemeenschapsminister** erop dat elke nationale maatschappij haar eigen programma heeft. Na de opsplitsing zal de eventuele coördinatie tussen beide programma's door de concertatiecommissie worden bestudeerd. Overigens zijn de huidige technologische mogelijkheden van die aard dat grote administratieve eenheden niet noodzakelijk voordeliger zijn, aldus een lid.

De Gemeenschapsminister antwoordt verder dat de meeste opmerkingen de boedelscheiding betreffen die op nationaal vlak moet gebeuren. Deze operatie verloopt niet zo gemakkelijk.

Voor wat de geschillen betreft zal de audit moeten uitwijzen welke lasten en kosten elk van de drie gewesten op zich zal moeten nemen. Ook de verzekeringsportefeuille van de NLM zal moeten gesplitst worden. De Gemeenschapsminister verklaart dat de spoedige oprichting van de opvangstructuren de Vlaamse belangen dient. Zolang de opvangstructuren er niet zijn kan ook de boedelscheiding niet definitief plaats hebben.

Een lid is van oordeel dat het nuttig ware een overzicht te hebben van de activiteiten van beide instellingen.

De Gemeenschapsminister zal de gegevens ter beschikking stellen. (Zie bijlage 1)

In de Commissie wordt betreurd dat de audit betreffende het Vlaamse actief en passief in het vermogen van NMH en NLM nog niet klaar is. Nu moet men een opvangstructuur in 't leven roepen waarvan men nog niet weet welke lasten zij in de schoenen krijgt geschoven ?

De Gemeenschapsminister antwoordt dat men de voorbereidende werkzaamheden voor de opsplitsing van de activa en passiva van beide nationale maatschappijen niet mag onderschatten.

Precies omdat de Executieve niet bereid is gelijk welke opsplitsing te aanvaarden heeft de Gemeenschapsminister zelf een audit bevolen. Zodra de Nationale Regering het resultaat van de boedelscheiding zal bekendmaken zal de Vlaamse Executieve op basis van haar eigen gegevens deze aanvaarden of niet.

Een ander lid wijst erop dat van Waalse zijde de fusie van beide maatschappijen reeds gebeurd is. (Decreet van 25 oktober 1984 — BS 31/5/1985) Kon men dan ook van Vlaamse zijde deze optie niet reeds definitief nemen ?

Hierop repliceert de Gemeenschapsminister dat men van Waalse zijde niet verder staat dan van Vlaamse zijde. Het is niet omdat er een decreet is tot instelling van de Waalse Regionale Maatschappij voor de Huisvesting dat men reeds kan starten. De wet van 28 december 1984 tot afschaffing of herstructurering van sommige instellingen van openbaar nut kan ten aanzien van NMH en NLM pas worden uitgevoerd als drie voorwaarden zijn vervuld.

Vooreerst het oplossen van het verdelingsprobleem inzake de schulden van het verleden, ontstaan uit de investeringen verricht in de sociale huisvesting.

Vervolgens het bestaan in elk Gewest van een instelling die operationeel is en in staat de bevoegdheden, het personeel en de werkzaamheden van de afgeschafte maatschappijen over te nemen.

En ten slotte het oprichten van een instelling belastmet de financiële dienst van de voorschotten en leningen welke de afgeschafte Nationale Maatschappijen houden.

Het Amortisatiefonds is reeds opgericht, de opvangstructuren zijn rond in het Brusselse en het Waalse Gewest ; de Vlaamse structuren worden bij dit ontworpen decreet opgericht. Het verdelingsprobleem is echter nog niet opgelost.

In de commissie wordt erop gewezen dat men de twee aspecten van de regionalisering van de sociale huisvesting moet uit elkaar houden. Er is vooreerst het probleem van de opsplitsing van activa en passiva. Hier wordt aan gewerkt maar dit maakt niet direct het voorwerp uit van het ontwerp van decreet. Vervolgens, en daar heeft het ontwerp van decreet betrekking op, moet in elk gewest het instrument aanwezig zijn om de opgesplitste boedel in ontvangst te nemen. Het ontwerp vult een juridisch vacuüm op.

5. Personeel

Het ontwerp van decreet voorziet in een beperking van de personeelsformatie van VHM en VLM tot het totaal aantal betrekkingen voorkomend op het Nederlandstalig taalkader verhoogd met het aantal betrekkingen van de voor het Vlaams Gewest bevoegde buitendienst. Een lid vraagt wat dit betekent ten aanzien van het feit dat de huidige NMH en NLM een groot aantal tijdelijke arbeidskrachten in dienst hebben. Is het daarom dat men personeelsformatie schrijft liever dan personeelskader ? Het lid is van oordeel dat men er niet naast kan om in elke maatschappij een personeelskader te creëren en dat op te vullen. Het naast mekaar bestaan van twee volledige kaders zou alleszins een verdere structuur in de richting van een fusie erg hypothekeken. Maakt men daarentegen geen personeelskader dan komt de uitbouw van een hiërarchisch gezag in het gedrang. Het is niet denkbaar dat een parastatale B kan functioneren zonder hiërarchisch gezag.

In dit verband verwijst een ander lid naar het advies van de SERV die stelt dat voor wat de benoemingen en bevorderingen van het personeel betreft niet mag worden afgeweken van de principes die van toepassing zijn in het openbaar ambt. Hij is van mening dat hier sterk de hand moet aan worden gehouden.

De Gemeenschapsminister verklaart dat de personeelsformatie van VMH en VLM zal bestaan uit de huidige voorziene Nederlandstalige betrekkingen van de beide nationale maatschappijen. De nationale maatschappijen kregen de toestemming om die benoemingen te doen die nodig zijn om hun kader in stand te houden. Zodra de VMH en de VLM zijn opgericht zullen de eigen kaders worden vastgesteld.

III. Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 2

Een amendement wordt ingediend dat ertoe strekt een Vlaams Instituut voor de Huisvesting op te richten naast de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en de Vlaamse Landmaatschappij (J. Van Elewyck, Stuk 201 (1986-1987) — Nr. 2).

Tevens wenst de indiener de beperkte bestaansduur van de ontworpen instellingen, namelijk tot 31 december 1988, te schrappen.

De indiener verantwoordt dit amendement en verklaart dat de oprichting van een Concertatiecommissie niet aangegeven is. Wel is er een lacune ontstaan door de afschaffing van het Nationaal Instituut voor de Huisvesting. Voor het studiewerk inzake de woonbehoeften, voor het verlenen van adviezen, ook voor het concerner van de werking van VHM en VLM zou best een Vlaams Instituut voor de Huisvesting in het leven worden geroepen. Bovendien zou dit VIH ook de gemeenschappelijke diensten van VHM en VLM kunnen beheren : zoals rekencentrum, beheer gebouwen en juridische dienst. Hierdoor worden nutteloze dubletten vermeden. Ook het opstellen en de verdeling van de algemene programmatie behoort tot de taak van het VIH. Het beheersorgaan van het VIH zou paritair zijn samengesteld uit zes afgevaardigden van de VHM en zes afgevaardigden van de VLM. De Executieve zou de Voorzitter aanwijzen. Er zijn in totaal dus dertien leden voorzien.

De constructie van het VIH zou volgens een lid zeer theoretisch zijn. De indiener van het amendement gaat ervan uit dat men de instellingen nog vanuit het niets moet creëren. Dit is niet zo. Er werken nu, volledig autonoom van elkaar, twee maatschappijen. In feite zou de oprichting van een VIH neerkomen op nog een bij komende, overbodige, instelling.

De indiener van het amendement wijst erop dat er nu nog slechts 2 nationale maatschappijen zijn, de NMH en de NLM. Deze moeten nog opgesplitst worden. Men kan erop letten bij de opsplitsing niet meteen tot een volledige verdubbeling per gewest over te gaan van alle diensten van beide maatschappijen. Bepaalde taken zoals opgesomd in zijn amendement op § 2 kunnen op efficiënte wijze gemeenschappelijk uitgevoerd worden en paritair beheerd.

De Gemeenschapsminister verklaart dat het amendement een concept bevat voor een definitieve structuur voor de sociale huisvesting in het Vlaamse Gewest. Precies om deze definitieve structuur voor te bereiden en te adviseren wenst hij de Concertatiecommissie aan het werk te zetten.

De indiener van het amendement wijst erop dat men met de oprichting van een door VHM en VLM paritair beheerd VIH niet noodzakelijk alle taken onherroepelijk vastliggen. De onderlinge overheveling van de taken van de VHM en de VLM kan gebeuren door een statutenwijziging die bij notariële akte wordt vastgesteld.

De Gemeenschapsminister verklaart de formule van de Concertatiecommissie, die onder meer samengesteld is uit vertegenwoordigers van zowel VHM als VLM, te verkiezen.

Op vraag van een lid of het VIH de rechtspersoonlijkheid zou hebben en een eigen patrimonium, antwoordt de indiener van het amendement positief. Ook het NIH genoot rechtspersoonlijkheid. Hij blijft erbij dat in het Vlaams Gewest het vacuüm, dat is ontstaan door de afschaffing van het NIH, moet worden opgevuld.

De Gemeenschapsminister deelt deze mening niet. Hij vraagt de Commissie de oprichting van een VIH niet goed te keuren. Hij verklaart dat uit de werking van het NIH gedurende de jongste jaren niet direct de noodzaak blijkt om voor het Vlaamse Gewest een VIH op te richten.

Ter stemming gelegd wordt het amendement van de heer Van Elewyck op § 1 van artikel 2 verworpen met 8 stemmen tegen 4.

In subsidiaire orde stelt de heer Van Elewyck voor in fine van het eerste lid van § 1 de woorden „voor een duurtijd eindigend op 31 december 1988” weg te laten. De indiener van het amendement verklaart hiermee te willen vermijden dat men eind 1988 in een juridisch vacuüm terechtkomt, indien tegen die tijd nog geen nieuwe structuur werd opgericht.

Dit amendement wordt verworpen met 7 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

De tekst van artikel 1, § 1 wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Een tweede amendement van de heer Van Elewyck op dit artikel (zie Stuk 201 (1986-1987) — Nr. 2) bevat de taakomschrijving van het VIH. Hij wil hiertoe een nieuwe § 2 inschrijven. Voor- en tegenargumenten werden bij de bespreking van het amendement op § 1 reeds ontwikkeld.

Ter stemming gelegd wordt dit amendement verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 2, § 2 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Een derde amendement van de heer Van Elewyck op dit artikel ertoe strekkende in § 3 ook voor het VIH de statuten bij notariële akte te laten vaststellen, na goedkeuring door de Vlaamse Executieve, is ingevolge de verwerping van zijn beide vorige amendementen zonder voorwerp.

Artikel 1, § 3 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 1 wordt in zijn geheel aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Artikel 3

Op dit artikel heeft de heer Van Elewyck c.s. een amendement ingediend om het VIH eveneens te onderwerpen aan sommige bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut

met name deze die gelden voor de ION van categorie B (zie Stuk 201 (1986-1987) — Nr. 2). Ingevolge de verwerping van het amendement houdende oprichting van een VIH in artikel 2 is dit amendement zonder voorwerp geworden.

Artikel 3 wordt met 13 stemmen eenparig aangenomen.

Artikel 4

Op dit artikel heeft de heer Van Elewyck c.s. twee amendementen ingediend. Deze strekken ertoe ook het VIH te betrekken in de toewijzing van de taken, de goederen, de rechten en verplichtingen van de NMH en de NLM na de opsplitsing (zie Stuk 201 (1986-1987) — Nr. 2).

Ingevolge de verwerping van het amendement houdende oprichting van een VIH in artikel 2 is dit amendement zonder voorwerp geworden. Artikel 4 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

Artikel 5

In toepassing van dit artikel bepaalt de Executieve waar elke maatschappij haar zetel zal vestigen.

Een lid pleit ervoor dat ook andere steden dan de hoofdstad voor deze vestiging in aanmerking zouden komen. Hij wijst erop dat er voor de VLM redenen te over zijn om een vestiging buiten Brussel te nemen. Zowel de herkomst van het personeel als de locatie van de dossiers pleiten hiervoor. De Gemeenschapsminister verklaart dat uiteraard nog geen beslissing werd genomen. Hij sluit niet uit dat tot een regionale spreiding van de zetels zou worden besloten.

Een lid doet opmerken dat de Executieve nogal bevoogdend optreedt door de Raad van Bestuur niet zelf haar vestigingsplaats te laten bepalen.

Een ander lid merkt op dat de vestigingsplaats doorgaans geregeld wordt in de statuten. Deze worden krachtens artikel 2, § 3 door de Executieve goedgekeurd.

Een lid acht artikel 5 dan overbodig. Enkele leden zijn van oordeel dat artikel 5 alleszins geen onduidelijkheid laat bestaan met betrekking tot de vraag wie de vestigingsplaats van VHM en VLM bepaalt.

Artikel 5 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 6

Op dit artikel dient de heer Van Elewyck c.s. een amendement in ertoe strekkende, ten eerste het aantal leden van de Raad van Bestuur van elke maatschappij van 11 op 13 te brengen, en ten tweede, de duur van het mandaat te bepalen op 4 jaar, mits de mogelijkheid tot herbenoeming (zie Stuk 201 (1986-1987) — Nr. 2).

Met het eerste deel van zijn amendement beoogt de indier in de Raden van Bestuur een betere evenredige vertegenwoordiging over de verschillende politieke geledingen mogelijk te maken.

Met het tweede deel wil hij voorkomen dat de leden van de Raden van Bestuur van de twee maatschappijen hun mandaat voor onbepaalde duur zouden uitoefenen. Dit dan in de veronderstelling dat de voorlopige duurtijd van VHM en

VLM tot 31 december 1988 later bij decreet wordt weggelaten.

Op vraag van de indiener van het amendement of de Executieve bij de samenstelling van de Raden van Bestuur het stelsel-D'Hondt zal toepassen, antwoordt de Gemeenschapsminister dat de Executieve zich ter zake tot nog niets heeft verbonden.

Ter stemming gelegd wordt het eerste lid van het amendement van de heer Van Elewyck c.s. verworpen met 8 stemmen tegen 5.

Het tweede amendement met betrekking tot een beperking van de duur van de mandaten van de Raden van Bestuur wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4 bij 1 onthouding.

Een lid vraagt de Gemeenschapsminister bij de samenstelling van de Raden van Bestuur ervoor te waken dat alle Vlaamse provincies hierin proportioneel vertegenwoordigd zouden zijn.

Hij verwijst in dit verband naar artikel 17 § 1, tweede lid, van het decreet van Waalse Gewest van 25 oktober oktober 1984 tot instelling van de Waalse Regionale Maatschappij voor de Huisvesting dat bepaalt : „De Raad van Beheer omvat ten minste twee beheerders uit elke provincie van het Waalse Gewest en uit het administratief arrondissement Nivel.”

Artikel 8 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 5.

Artikel 7

Op dit artikel stelt de heer Van Elewyck c.s. een tekstcorrectie voor, t.w. de woorden „elke maatschappij” te vervangen door de woorden „de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en de Vlaamse Landmaatschappij” (zie Stuk 201 (1986-1987) — Nr. 2).

Een lid doet opmerken dat in artikel 2 een opsomming wordt gegeven van de twee bedoelde maatschappijen, met name VHM en VLM. Waar dit legistiek kan, kan men deze opsomming achterwege laten en „elke maatschappij” schrijven. Dit is overigens reeds zo gebeurd in artikel 6.

Het amendement van de heer Van Elewyck c.s. wordt verworpen met 7 stemmen tegen 5.

Artikel 7 wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 4 bij 1 onthouding.

Artikel 8

Het amendement ingediend door de heer Van Elewyck c.s. op § 1 van dit artikel vervalt ingevolge de verwerping van zijn amendement op artikel 2, § 1.

Ter stemming gelegd wordt § 1 aangenomen met 7 stemmen bij 5 onthoudingen.

Op § 2 van dit artikel ligt een amendement voor van de heer M. Olivier en mevrouw M. Panneels-Van Baelen c.s. ertoe strekkende het personeel van NMH en NML hun anciënniteit en verworven rechten te waarborgen, ook na afloop van de voorlopige fase op 31 december 1988 en bij hun overgang naar een nieuwe structuur.

Dit amendement wordt aangenomen met 11 stemmen bij 1 onthouding. Het lid dat zich onthoudt acht dit amendement overbodig.

Ter stemming gelegd wordt § 2 met 12 stemmen eenparig aangenomen.

Op § 3 heeft de heer Van Elewyck c.s. een amendement ingediend ertoe strekkende in het eerste lid het woord „personeelsformatie” te vervangen door het woord „personeelskader” en de woorden „en regelt alles wat hiermee verband houdt” weg te laten.

Ten slotte stelt hij voor het tweede lid van § 3 weg te laten.

Aangezien de Executieve het personeelskadei vaststelt, is deze bepaling overbodig (zie Stuk 201 (1986-1987) — Nr. 2). De Gemeenschapsminister verklaart dat het aangewezen is zich te houden aan de tekst goedgekeurd door de Vlaamse Executieve en geeft de voorkeur aan het begrip „personeelsformatie”.

Op vraag van een lid wat de woorden „alles wat hiermee verband houdt” betekenen, antwoordt de Gemeenschapsminister dat niet meer moet gelezen worden dan wat er staat, dit is enkel wat verband houdt met de personeelsformatie.

Het amendement van de heer Van Elewyck c.s. op § 3 wordt verworpen met 7 stemmen tegen 5.

Ter stemming gelegd wordt § 3 van artikel 8 aangenomen met 7 stemmen tegen 4 bij 1 onthouding.

Ten slotte diende de heer Van Elewyck c.s. nog een amendement in dat ertoe strekt § 4 van artikel 8 weg te laten. Deze paragraaf bevat de bepaling dat de Vlaamse Executieve gedurende zes maanden de personeelsleden van de VHM en de VLM benoemt en hierbij kan afwijken van de vereisten inzake aanwervingen en bevorderingen zoals vastgelegd in het door de Vlaamse Executieve bepaalde personeelsstatuut.

Hij verwijst als verantwoording onder meer naar het advies dat de SERV uitbracht. „De Raad verzet zich dan ook tegen de bepalingen... waarbij een afwijkingsprocedure gedurende 6 maanden wordt voorzien voor de benoemingen van de personeelsleden door de Vlaamse Executieve” (zie Stuk 201 (1986-1987) — Nr. 1, blz. 11 - 12).

Andere leden sluiten zich bij dit standpunt aan. Zij zien geen reden om voor de benoemingen, buitengewone, ofschoon slechts tijdelijk, procedures toe te laten. Deze kunnen enkel dienen om politieke benoemingen te doen, wat zij uitdrukkelijk verwerpen. Zij pleiten ervoor het advies van de SERV op dit punt in te volgen.

Is de procedure bedoeld in artikel 8 § 4 met betrekking tot de benoeming van het personeel vermoedelijk dezelfde als deze destijds toegepast bij de benoeming van de personeelsleden van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij en de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij ? De Gemeenschapsminister antwoordt, dat het in de bedoeling ligt de in artikel 8 § 4 voorziene procedure in beperkte mate toe te passen. Bij de opstarting van de beide geregionaliseerde maatschappijen moet men in de mogelijkheid zijn nieuwe werkrachten aan te trekken.

Het amendement van de heer Van Elewyck c.s. ertoe strekkende § 4 van artikel 8 weg te laten, wordt verworpen met 6 stemmen tegen 5 bij 1 onthouding.

Met dezelfde stemming wordt § 4 van artikel 8 en artikel 8 in zijn geheel aangenomen.

Artikel 9

Het amendement dat de heer Van Elewyck c.s. indiende

(zie Stuk 201 (1986-1987) — Nr. 2) is wegens de verwerping van zijn amendementen op artikel 2 zonder voorwerp geworden.

Ter stemming gelegd wordt dit artikel met 12 stemmen eenparig goedgekeurd.

Artikel 10

Ter stemming gelegd wordt dit artikel met 12 stemmen eenparig aangenomen.

Artikel 11

Dit artikel bepaalt dat de erkenningen verleend aan de vennootschappen, die reeds erkend waren door NMH en NLM in het Vlaamse Gewest, van rechtswege gelden tot en met 31 december 1988. De erkenning wordt dus beperkt in de tijd. Tegen de intrekking van de erkenning door VHM en VLM kan beroep aangetekend worden bij de Vlaamse Executieve.

Door de heer Van Elewyck c.s. worden twee amendementen ingediend (zie Stuk 201 (1986-1987) — Nr. 2) op dit artikel.

Het eerste amendement strekt ertoe de erkenning van de door NMH en NLM erkende vennootschappen van rechtswege te behouden en dit voor onbepaalde duur. Dit amendement is het logisch complement van het amendement van dezelfde indiener op artikel 2 waar hij voorstelde de VHM en VLM ook voor onbepaalde duur op te richten.

De indiener ervan is van mening dat het eerste lid een aantal onduidelijkheden laat bestaan.

Indien de bestaansduur van een erkende vennootschap verstrijkt vóór 31 december 1988, blijft deze vennootschap dan toch erkend tot 31 december 1988 ? Indien de erkenning van een vennootschap normaal loopt over een periode tot na 31 december 1988, wordt deze erkenning dan beperkt tot deze datum of blijft ze nadien behouden ?

De Gemeenschapsminister verklaart dat de verleende erkenningen alleszins maar gelden tot 31 december 1988. De erkenningsduur wordt dus tot die datum beperkt.

Kan een erkende vennootschap in die omstandigheden nog wel aan grote werken beginnen ? Kan zij nu nog verbintenissen aangaan die verplichtingen meebrengen tot na 31 december 1988 ? Ook hier stellen zich problemen van continuïteit.

De Gemeenschapsminister deelt de Commissie mee dat dit artikel de sanering en fusie van de erkende vennootschappen moet mogelijk maken. Er is enerzijds de beperkte verlenging van de erkenning. Anderzijds bestaat de mogelijkheid tot intrekking. Verder wijst hij erop dat er een verschil is tussen het bestaan van een vennootschap en de erkenning ervan. Indien haar erkenning is ingetrokken kan zij als privé-vennootschap nog blijven bestaan.

Voor wat de uitvoering van eventueel begonnen bouwwerken betreft, is er volgens de Gemeenschapsminister geen probleem. De uit de fusie ontstane vennootschap neemt de verbintenissen van de gefusioneerde vennootschap over.

Op vraag van een lid of dit ook zo is voor verbintenissen voortvloeiend uit opdrachten daterend van voor de inwerkingtreding van onderhavig decreet antwoordt de Gemeenschapsminister bevestigend.

Is er geen tegenspraak tussen de twee leden van artikel 11 ? Het eerste lid voorziet in de verlenging tot en met 31 december 1988 van de aan de vennootschappen verleende erkenningen. Het tweede lid behandelt de intrekking van de erkenning. Volgens een lid moet ook de intrekking beperkt zijn tot 31 december 1988. Immers de VHM en VLM worden slechts opgericht tot 31 december 1988.

Volgens sommige leden is de tekst zoals hij voorligt logisch. Het eerste lid bepaalt dat, ondanks de oprichting van nieuwe rechtspersonen namelijk VHM en VLM, de verleende erkenningen van de vennootschappen behouden blijven tot zolang deze nieuwe rechtspersonen zullen bestaan. Het tweede lid geeft aan dat, indien de erkenning door de VLM en de VHM wordt ingetrokken — en dit kunnen zij slechts voor zover zij zelf bestaan — er een beroep mogelijk is bij de Vlaamse Executieve.

Een Commissielid meent dat het eerste lid van artikel 11 toch uitsluit dat een erkenning, die van rechtswege is verleend tot een bepaalde datum, wordt ingetrokken voor die datum. Het tweede lid stelt enkel een beroepsmogelijkheid in, maar bepaalt niets over de mogelijkheid en het tijdstip van de intrekking. Kan de intrekking plaats hebben vóór 31 december 1988 ? Dit staat alleszins niet in de tekst.

De Gemeenschapsminister antwoordt hierop dat het recht op intrekking van de erkenning van vennootschappen aan de VHM en de VLM toekomt krachtens artikel 4 van het ontwerp van decreet dat de algemene overdracht van rechten en verplichtingen regelt.

Een Commissielid vraagt of de Gemeenschapsminister ook denkt aan intrekkingen om fusies mogelijk te maken of te bevorderen.

De Gemeenschapsminister hoopt dat daar waar nodig de fusies op vrijwillige basis zullen tot stand komen. Kan dit niet, dan kan de VHM of de VLM zelf het initiatief nemen via de intrekking van erkenning. Op vraag van een lid of twee of meer erkende maatschappijen vrijwillig kunnen fusioneren, ook na 31 december 1988, antwoordt de Gemeenschapsminister bevestigend.

Het amendement van de heer Van Elewyck c.s. ertoe strekkende in het eerste lid van artikel 11 de woorden 31 december 1988 weg te laten om aldus rechtszekerheid te bieden aan de vennootschappen en hun verbintenissen in geval zij niet vóór 31 december 1988 een nieuwe erkenning zouden krijgen, wordt ter stemming gelegd.

Het wordt verworpen met 6 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Met dezelfde stemming wordt het eerste lid van artikel 11 aangenomen.

Het tweede lid van artikel 11 wordt aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

Van de heer Van Elewyck c.s. ligt eveneens een amendement voor ertoe strekkende een derde lid aan artikel 11 toe te voegen (zie Stuk 201 (1986-1987) — Nr. 2). Het betreft de verworven rechten van de personeelsleden van de vennootschappen, waarvan de erkenning ingetrokken wordt. Volgens de indiener van het amendement moeten zij dezelfde bescherming genieten als de personeelsleden van NHM en NLM.

De Gemeenschapsminister wijst erop dat het personeel van de erkende vennootschappen geen aanspraak kunnen maken op het statuut van het overheidspersoneel. Met de

zaakvoerder en de personeelsleden wordt een arbeidsovereenkomst voor bedienden of arbeiders afgesloten zoals in de privé-sector.

Een lid repliceert dat er nochtans discussie bestaat over het al of niet heffen van een solidariteitsbijdrage op de lonen en wedden van het personeel van de erkende vennootschappen.

Hierop antwoordt de Gemeenschapsminister dat de kwestie van de solidariteitsbijdrage, die volgens Minister Hansen zou verschuldigd zijn, wegens de vastheid van betrekking van het personeel een betwiste zaak is.

De erkende vennootschappen vechten dit aan en hebben de neiging om niet te betalen. Vermits zij geen overheidsperoneel zijn genieten zij ook geen vastheid van betrekking. (Zie Bijlage II)

Op vraag van een lid door wie de bescherming voor het personeel die in het amendement is opgenomen, wordt gedragen, antwoordt de indiener dat dit moet geregeld worden in het intrekingsbesluit. Dit besluit moet ook bepalen op welke wijze de tegoeden en de verbintenissen van niet langer erkende vennootschap worden overgenomen.

Het amendement van de heer Van Elewyck wordt verworpen met 6 stemmen tegen 4.

Artikel 11 wordt aangenomen met 6 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Artikel 12

Het amendement van de heer Van Elewyck c.s. houdende weglating van dit artikel is wegens de verwerping van zijn amendement op artikel 2 zonder voorwerp geworden.

Artikel 12 wordt aangenomen met 6 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Artikel 13

Het amendement in hoofddorde van de heer Van Elewyck c.s. (Stuk 201 (1986-1987) — Nr. 2) vervalt.

In subsidiaire orde stelt de heer Van Elewyck c.s. voor dat de Concertatiecommissie ook aan de Vlaamse Raad zou rapporteren.

De Gemeenschapsminister verklaart geen bezwaar te hebben tegen het feit dat de Concertatiecommissie haar adviezen ook ter kennis brengt van de Vlaamse Raad. Hij verwerpt echter de mogelijkheid, zoals voorzien in het amendement op de secundo van artikel 13, dat de Vlaamse Raad zelf adviezen zou kunnen vragen aan de Concertatiecommissie. Het betreft hier immers niet de uiteindelijke structuur, wel een aantal technische aangelegenheden, waarin de Executieve, los van de definitieve structuur, sneller tot nieuwe ingrepen zou kunnen overgaan.

De amendementen van de heer Van Elewyck c.s. strekkende tot invoeging van de woorden „en aan de Vlaamse Raad” in het eerste en derde punt van artikel 13 worden met 10 stemmen eenparig aangenomen.

Het amendement op het tweede punt wordt verworpen met 6 stemmen tegen 4.

Het artikel 13 wordt aangenomen met 6 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 14

Het amendement van de heer Van Elewyck c.s. houdende schrapping van dit artikel vervalt. Het artikel wordt aangenomen met 6 stemmen tegen 4.

Artikel 15

Het amendement van de heer Van Elewyck c.s. op dit artikel vervalt. Het artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 16

Het amendement op dit artikel van de heer Van Elewyck c.s. vervalt. Dit artikel wordt aangenomen met 6 stemmen tegen 4.

Artikel 17

Het amendement van de heer Van Elewyck c.s. houdende schrapping van dit artikel vervalt. Het artikel wordt aangenomen met 6 stemmen tegen 4.

Artikel 18

Het amendement van de heer Van Elewyck c.s. houdende schrapping van dit artikel vervalt.

Het artikel wordt aangenomen met 6 stemmen bij 4 onthoudingen.

IV. Tweede lezing

Alvorens tot de eindstemming wordt overgegaan, vraagt een lid de tweede lezing wegens de aanneming van het amendement op artikel 8. Tijdens een volgende vergadering werd over tekst van artikelen 8 en 13, die in de eerste lezing werden geamendeerd, opnieuw beraadslaagd. De commissie was echter niet meer in aantal op het ogenblik van de stemming, zodat een andere vergadering diende te worden belegd.

De teksten van de artikelen 8 en 13 zoals geamendeerd in de eerste lezing worden unaniem aangenomen.

V. Eindstemming

Het gehele ontwerp van decreet wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 6.

VI. Goedkeuring van het verslag

Het verslag wordt gelezen en na het aanbrengen van de opmerkingen goedgekeurd.

De Verslaggever,

J. DE SERANNO

De Voorzitter,

R. VAN ROMPAEY

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

Hoofdstuk 1

Oprichting van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij
en de Vlaamse Landmaatschappij

Artikel 2

§ 1. Met het oog op de overname, wat betreft het Vlaamse Gewest, van de taken, de goederen, de personeelsleden, de rechten en verplichtingen van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en van de Nationale Landmaatschappij ter uitvoering van de wet van 28 december 1984 tot afschaffing of herstructurering van sommige instellingen van openbaar nut zullen de volgende instellingen van openbaar nut worden opgericht, voor een duurtijd eindigend op 31 december 1988 :

1. een Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, afgekort VHM,
2. een Vlaamse Landmaatschappij, afgekort VLM.

§ 2. Elke Maatschappij zal, zonder haar burgerlijk karakter te verliezen, in de vorm van een naamloze vennootschap opgericht worden. Voor al wat niet door haar statuten is bepaald, wordt zij beheerst door de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen. Elke Maatschappij heeft de rechtspersoonlijkheid.

Het Vlaamse Gewest en de provincies gelegen in het Vlaamse Gewest evenals de in artikel 11 bedoelde erkende maatschappijen welke in het Vlaamse Gewest werkzaam zijn, kunnen inschrijven op het kapitaal van de maatschappijen.

§ 3. De statuten van elke Maatschappij worden, na goedkeuring door de Vlaamse Executieve, vastgesteld in de notariële akten houdende oprichting van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en de Vlaamse Landmaatschappij. Elke wijziging van de statuten wordt door de Vlaamse Executieve goedgekeurd.

Artikel 3

De bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, die gelden voor de instellingen van openbaar nut van categorie B, zijn van overeenkomstige toepassing op de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en de Vlaamse Landmaatschappij.

Artikel 4

De taken, de goederen, de rechten en de verplichtingen van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en de Nationale Landmaatschappij, die aan het Vlaamse Gewest worden overgedragen, worden vanaf de datum van de overdracht respectievelijk toegewezen aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en de Vlaamse Landmaatschappij, dit onverminderd de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake de lasten van de sociale huisvesting.

Artikel 5

De vestiging van de zetel van elke Maatschappij wordt door de Vlaamse Executieve bepaald.

Artikel 6

De Raad van Bestuur van elke Maatschappij bestaat uit elf leden, waaronder een voorzitter en een vice-voorzitter. Vier leden hebben zitting in beide Raden van Bestuur.

De Vlaamse Executieve benoemt en ontslaat de voorzitter, de vice-voorzitter en de overige leden van de Raad van Bestuur.

Artikel 7

Aan elke Maatschappij kan door de Vlaamse Executieve machtiging verleend worden, met het oog op het bereiken van haar doel en onder inachtneming van de ter zake geldende wetten, de onteigening te algemenen nutte, zelfs bij stroken, van gebouwen of ongebouwde eigendommen, te vervolgen.

Artikel 8

§ 1. Het personeel van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en van de Nationale Landmaatschappij, dat aan het Vlaamse Gewest wordt overgedragen, wordt toegewezen respectievelijk aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en aan de Vlaamse Landmaatschappij en dit vanaf de datum van hun overdracht aan het Vlaamse Gewest. Zolang de Vlaamse Executieve geen statuut heeft vastgesteld blijft het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut van toepassing op de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en de Vlaamse Landmaatschappij.

§ 2. Onverminderd de bepalingen van de koninklijke besluiten van 17 november 1986 betreffende de overgang van de personeelsleden van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting, respectievelijk betreffende de overgang van de personeelsleden van de Nationale Landmaatschappij, behouden de personeelsleden bedoeld in § 1, ook na 31 december 1988, hun administratieve en geldelijke anciënniteit, alsmede alle reglementair toegekende rechten, verworven in de instelling waarvan ze afkomstig zijn, ongeacht het bepaalde in artikel 17 van dit decreet.

§ 3. De Vlaamse Executieve stelt de personeelsformatie van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en van de Vlaamse Landmaatschappij vast en regelt alles wat hiermee verband houdt.

Het totaal aantal betrekkingen voorkomend op de personeelsformatie van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, respectievelijk van de Vlaamse Landmaatschappij mag niet hoger zijn dan het totaal aantal betrekkingen voorkomend op het Nederlandstalig taalkader, verhoogd met het aantal betrekkingen verbonden aan de voor het Vlaamse Gewest bevoegde buitendiensten van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting, respectievelijk van de Nationale Landmaatschappij.

§ 4. Met het oog op het waarborgen van de noodzakelijke continuïteit benoemt de Vlaamse Executieve, gedurende een periode van zes maanden ingaande op de datum waarop het

besluit van de Vlaamse Executieve dat de personeelsformatie vastlegt, in werking treedt, de personeelsleden.

De Vlaamse Executieve kan daarbij afwijken van de vereisten inzake werving, verandering van graad en bevordering, zoals die door het besluit van de Vlaamse Executieve dat het personeelsstatuut bepaalt, zijn vastgelegd.

Artikel 9

De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en de Vlaamse Landmaatschappij zijn ertoe gemachtigd deel te nemen aan de pensioenregeling ingesteld bij de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere organismen van openbaar nut, alsmede van hun rechthebbenden.

Artikel 10

De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en de Vlaamse Landmaatschappij kunnen elk leningen aangaan en kredieten opnemen binnen de perken en onder de voorwaarden te bepalen door de Vlaamse Executieve.

De Vlaamse Executieve kan de waarborg van het Vlaamse Gewest hechten aan deze leningen en kredieten.

Artikel 11

De erkenning verleend aan de vennootschappen werkzaam in het Vlaamse Gewest die erkend waren door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting of door de Nationale Landmaatschappij, wordt van rechtswege verleend tot en met 31 december 1988.

Ingeval haar erkenning ingetrokken wordt door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij of de Vlaamse Landmaatschappij kan de betrokken vennootschap beroep instellen bij de Vlaamse Executieve. De modaliteiten van dit recht op beroep worden bepaald door de Vlaamse Executieve.

Hoofdstuk II

Oprichting van de Vlaamse Concertatiecommissie voor de sociale huisvesting

Artikel 12

Er wordt een Vlaamse Concertatiecommissie voor de sociale huisvesting ingesteld, hierna te noemen de Commissie.

Artikel 13

De opdracht van de Commissie bestaat erin, hetzij op eigen initiatief, hetzij op initiatief van de Vlaamse Executieve en inzonderheid met het oog op een optimale coördinatie van hun huisvestingsactiviteiten :

1. vóór 30 juni 1988 en op basis van onder andere een doorlichting van de activiteiten van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en van de Vlaamse Landmaatschappij aan de Vlaamse Executieve en aan de Vlaamse Raad gemotiveerd advies uit te brengen en concrete voorstellen te formuleren nopens een reorganisatie, geheel of gedeeltelijk, van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en van de Vlaamse Landmaatschappij ; .

2. aan de Vlaamse Executieve inmiddels de nodige adviezen uit te brengen met name op het vlak van de planning, de programmatie, de financiering, de organisatie van de diensten en de harmonisering van de verkoopsvoorwaarden van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en van de Vlaamse Landmaatschappij ;

3. om de zes maanden aan de Vlaamse Executieve en aan de Vlaamse Raad mededeling te doen van een tussentijds verslag over de vordering van haar werkzaamheden en de ermee gepaard gaande deeladviezen en voorstellen.

Artikel 14

De Commissie bestaat uit dertien leden, samengesteld uit vertegenwoordigers van de Vlaamse Executieve enerzijds en uit een gelijk aantal vertegenwoordigers van de Raden van Bestuur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en van de Vlaamse Landmaatschappij anderzijds.

Namens de Vlaamse Executieve zetelen in de Commissie zeven leden, waaruit de voorzitter van de Commissie wordt aangeduid.

Namens de Raden van Bestuur van genoemde maatschappijen zetelen de voorzitters of hun afgevaardigde, alsmede de vier bestuurders welke krachtens artikel 6 zetelen in beide Raden van Bestuur.

De leidende ambtenaren van genoemde Maatschappijen en van de Administratie van Huisvesting van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap of de ambtenaren behorend tot de onmiddellijk lagere rang zetelen in de Commissie met raadgevende stem.

De Administratie van Huisvesting neemt het secretariaat van de Commissie waar. De Vlaamse Executieve regelt de werking van de Commissie.

Artikel 15

In het kader van haar opdracht onderhoudt de Commissie alle contacten met openbare diensten en instellingen welke voor die opdrachten nuttig kunnen zijn.

Artikel 16

De werkmiddelen, vereist voor het vervullen van de taken van de Commissie, vallen ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Hoofdstuk III

Slotbepalingen

Artikel 17

De instellingen opgericht krachtens dit decreet worden van rechtswege in vereffening gesteld op 1 januari 1989.

Artikel 18

De datum van inwerkingtreding van dit decreet wordt bepaald door de Vlaamse Executieve.

BIJLAGEN

BIJLAGE 1

A. Verwezenlijkingen in het Vlaamse Gewest

1. Nationale Maatschappij voor de Huisvesting
van 1961 tot 31.12.1986

	Verwezenlijkte woningen	Verkocht	Verhuurd op 31/12/86	Huidige bouwgrondreserves (in ha)	
				Aangekocht	In aankoop
Antwerpen	27.020	6.451	38.930	332	62
Vlaams-Brabant	15.386	7.292	13.265	216	7
West-Vlaanderen	27.156	14.313	22.749	529	19
Oost-Vlaanderen	23.605	7.896	27.655	407	66
Limburg	14.613	5.002	14.892	202	25
	107.780	40.954	117.491	1.686	179

2. Nationale Landmaatschappij
van 1960 tot 31.12.1986

	Aantal in groep opgerichte ver- kochte wo- ningen	Individuele le- ningen (nieuw- bouw + sanering)	Totaal	Uitgeleend kapitaal (in miljoen frank)	Bouwgronden (opp. in ha)		
					Aangekocht	Verkocht	Nog be- schikbaar
Antwerpen	5.712	5.629	11.341	11.022.218	454	356	98
Brabant (Vl.)	3.340	3.622	6.962	6.659.887	435	337	98
Limburg	5.967	5.734	11.701	11.240.679	658	465	193
Oost-Vlaanderen	6.078	4.423	10.501	10.480.987	578	485	93
West-Vlaanderen	3.917	3.585	7.502	7.482.995	467	364	103
Totaal :	25.014"	22.993	48.007	46.886.766	2.592	1.707	585

* Op 31/12/87 nog 42 niet verkochte woningen.

B. Investeringsprogramma's in het Vlaams Gewest

	Nationale Maatschappij voor de Huisvesting	Nationale Landmaatschappij
1975	7.444	2.350
1976	7.618	2.744
1977	9.131	3.270
1978	11.016	4.000
1979	11.049	4.000
1980	10.711	3.961
1981	10.002	4.500
1982	6.800	3.443
1983	3.400	3.700
1984	2.890	3.145
1985	2.000	3.255
1986	1.800.	2.238

BIJLAGE II

1. Statuut van het personeel van de door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting erkende vennootschappen

1) Zij hebben geen enkel statuut dat hen rangschikt onder het overheidspersoneel. Dus zij hebben geen statuut als het Rijkspersoneel, zoals dit van sommige parastatalen (KB van 7.1.83) enz.

2) Zij worden bv. niet aangeworven via het Vast Wervingssecretariaat wel door hun Raden van Beheer dat hen benoemt, bevordert, ontslaat en hun wedden vaststelt. Dit alles onder de voogdij van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting die deze akten goedkeurt. (Art. 26 van de type statuten)

3) Zij vallen volledig onder de wetten houdende de arbeidsovereenkomsten, zowel qua arbeidsrecht als qua sociale zekerheid (RSZ). Als dusdanig hebben zij recht op het vakantiegeld van de privé-sector, ontvangen een dertiende maand en tekenen zij een arbeids bediendencontract.

4) Ook wat hun pensioen betreft vallen zij onder de privé-sector. Om deze reden sluiten vele maatschappijen groepsverzekeringen af met OMOB.

Overheidspersoneel is volgens het administratief recht (cf. prof. Mast) personeel dat een statuut heeft, goedgekeurd door de Hogere Overheid. Dit is niet het geval met het personeel van de erkende vennootschap. Er is absoluut geen interpenetratie tussen het personeel van de erkende vennootschap met andere erkende vennootschappen en met dit van de NMH

7) Ten slotte de solidariteitsbijdrage. Men heeft hen beschouwd als personeel dat vastheid van betrekking geniet. Zij vechten dit volledig aan en er bestaat zelfs een neiging om niet te betalen. Zij beweren dat zij geen vastheid van betrekking hebben en geen overheidspersoneel dat zijn.

8) De toestand van het personeel verschilt van maatschappij tot maatschappij hetgeen overduidelijk bewijst dat er geen algemeen statuut is.

2. Nationale Landmaatschappij

De door de NLM erkende maatschappijen zijn „samenwerkende maatschappijen” of „coöperatieve maatschappijen” volgens het handelsrecht. Ze werden gesticht overeenkomstig art. 11 van het KB nr. 120 van 27 februari 1935, houdende oprichting van een Nationale Maatschappij voor de Kleine Landeigendom.

De zaakvoerder en het personeel worden benoemd door de Raad van Bestuur van de erkende maatschappij. De benoeming van de zaakvoerder wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de NLM. Voor de overige personeelsleden is dit niet het geval. Tussen de erkende maatschappij en de aldus in dienst genomen zaakvoerder en personeelsleden wordt een arbeidsovereenkomst of een bediendencontract afgesloten zoals in de privé-sector.

De weddeschaal van de zaakvoerder en deze van de overige personeelsleden wordt door de Raad van Beheer van de erkende maatschappij vastgesteld. De NLM oefent hierop toezicht uit als voogdijoverheid. Noch de zaakvoerder noch de overige personeelsleden kunnen aanspraak maken op het statuut van het personeel van de overheid.
